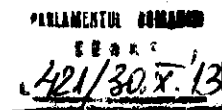

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1952
23.10.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind facilitățile acordate șomerilor pentru transportul intern*”, inițiată de un grup de deputați – Grupurile parlamentare ale PC, PP-DD (Bp. 348/2013).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune ca șomerii indemnizați sau neindemnizați să beneficieze lunar de un număr total de două călătorii simple cu reducere de 50% din tariful stabilit pentru călătoriile pe calea ferată cu trenuri de persoane ori accelerate cu regim de rezervare clasa a II-a, cu mijloace auto sau cu navele de călători, la transportul intern în comun între localități.

Totodată, se propune ca șomerii indemnizați sau neindemnizați să beneficieze de gratuitate la transportul local.

II. Observații

1. În prezent, transportul pe calea ferată este asigurat prin trenurile regio – R, trenurile interregio – IR și trenurile intercity – IC. Prin urmare, propunerea ar fi trebuit să fie adaptată la rangurile de tren existente în prezent.

2. Prevederile inițiativei legislative determină influențe financiare asupra bugetului de stat prin majorarea cheltuielilor bugetare, și implicit asupra bugetului general consolidat.

Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

Totodată, menționăm că art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările ulterioare*, prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

De asemenea, la art. 4 din propunerea legislativă nu se precizează din bugetul cărui ordonator principal de credite se suportă cheltuielile ce decurg din aplicarea acestor facilități.

3. Pentru perioada următoare, România și-a propus promovarea unei creșteri economice bazate pe ocuparea forței de muncă, în contextul asigurării dintr-o perspectivă durabilă a coeziunii economice, sociale și teritoriale.

În acest sens, este prioritară implementarea măsurilor focalizate pe îndepărtarea constrângerilor în calea creșterii ocupării forței de muncă care să

conducă la îmbunătățirea funcționării pieței muncii, facilitarea tranzițiilor de la șomaj sau inactivitate către ocupare, consolidarea competențelor profesionale ale forței de muncă și optimizarea structurii ocupaționale a forței de muncă.

Pentru realizarea măsurilor menționate, Guvernul a inițiat modificarea și completarea *Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, rezultând, astfel, *Legea nr. 250/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă și pentru modificarea Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale*.

Legea nr. 250/2013 vizează dezvoltarea de noi măsuri de stimulare a ocupării și adaptarea modului de implementare a acestora la cerințele actuale ale pieței muncii. Totodată, aceasta vizează simplificarea și flexibilizarea modului de implementare a măsurilor de stimulare a ocupării astfel încât să devină mai atractive pentru cele două categorii de beneficiari – persoane aflate în căutarea unui loc de muncă și angajatori.

Dezvoltarea și perfecționarea măsurilor de stimulare a ocupării vor permite realizarea unei ajustări mai rapide a acestora la contextul economic și cerințele pieței muncii.

Astfel, noile reglementări vor contribui la îndeplinirea obiectivului din Programul de guvernare privind echilibrarea pieței muncii și reducerea deficitelor sectoriale de forță de muncă prin creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.

În actul normativ menționat au fost introduse reglementări privind:

- acordarea de servicii gratuite de evaluare a competențelor dobândite pe alte căi decât cea formală, cu scopul de a facilita și urgenta obținerea unui certificat de competențe profesionale;

- acordarea primelor de mobilitate inclusiv șomerilor de lungă durată, măsură ce țintește stimularea mobilității teritoriale în vederea ocupării, prin acordarea primei de încadrare (2 X valoarea indicatorului social de referință) și a primei de instalare (7 X valoarea indicatorului social de referință);

- reducerea condiționalităților de implementare a unor măsuri active prin reducerea de la 3 la 1,5 ani, respectiv de la 2 la 1,5 ani, a obligației de menținere a raporturilor de muncă sau de serviciu pentru angajatorii care angajează absolvenți în condițiile art. 80, respectiv șomeri în vârstă de peste 45 de ani, șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale și persoane cu handicap, în condițiile art. 85;

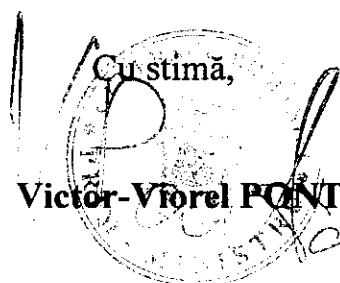
- promovarea măsurii prin care angajatorii care încadrează în muncă, potrivit legii, șomeri care în termen de 5 ani de la data angajării îndeplinesc, conform legii, condițiile pentru a solicita pensia anticipată parțială sau de

acordare a pensiei pentru limită de vârstă, dacă nu îndeplinesc condițiile de a solicita pensia anticipată parțială, beneficiază lunar, pe perioada angajării, până la data îndeplinirii condițiilor respective, de o sumă egală cu valoarea indicatorului social de referință în vigoare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, față de termenul de 3 ani prevăzut în legea actuală;

- promovarea participării pe piața muncii a tinerilor cu risc de marginalizare socială, prin stimularea angajatorilor care încadrează tineri aflați în această categorie, măsură prin care acești angajatori numiți de inserție beneficiază, pentru fiecare tânăr angajat din această categorie, lunar, la cerere, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o sumă egală cu salariul de bază stabilit la data angajării tânărului, dar nu mai mult de două ori valoarea indicatorului social de referință în vigoare la data încadrării în muncă, pentru o perioadă egală cu perioada contractului de solidaritate încheiat între Agenția Națională pentru Ocuparea Forței Muncă și tânărul respectiv, pe o durată de până la 3 ani, dar nu mai puțin de un an. De asemenea, acești angajatori de inserție mai pot beneficia pentru o perioadă de maximum 2 ani de acordarea unei sume lunare în cuantum de 50% din indemnizația de șomaj cuvenită conform legii, pe care tânărul ar fi primit-o dacă ar fi fost disponibilizat la data expirării contractului individual de muncă dacă după această dată se încheie pe perioadă nedeterminată un contract individual de muncă între tânărul cu risc de marginalizare socială și angajator.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI